ANUL IX, No. 2668 — EDIŢIA A TREIA — JOUI 24 OCTOMBRIE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

ÎNCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la Casa administraţiei
In Judeţe şi Străinătate prin mandate poştale

	În Ţară	În Străinătate
Un an	30 Lei	50 Lei
Şase luni	15 „	25 „
Trei luni	8 „	13 „

Un număr în străinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te fereşti Romîne de cuiŭ streīn în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

la BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numai la ADMINISTRAŢIE

In STRĂINATATE, direct numai la administraţie şi la toate Oficiile de Publicitate

Anunciuri la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3.— „ „

Un număr vechiŭ 20 Bani

ADMINISTRAŢIA — PASAG. BĂNCEI NAŢIONALE (TELEFON No. 82)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACŢIA — PASAG. BĂNCEI NAŢIONALE (TELEFON No. ...)

POLITICIANIZM

Cestiunea fostuluī mitropolit-primat, maī mult ca orī-care, dovedeşte pe deplin lipsa de moralitate şi de scrupul a partidelor noastre istorice, lipsa de inteligenţă a unora şi neruşinarea tuturora.

Imbecilitatea şi dorinţa josnică de răzbunare a primuluī ministru, a dat naştere acesteī cestiunī. Ghenadie, ca toţī prelaţiī, de şi ales de conservatorī—şi se zice *moyenant finance*,— nu cerea maī mult de cît să trăĭască bine şi cu liberaliī. Vendicativul Domn Dimitrie Sturdza, nu putea însă să-ĭ ĭerte că în opoziţiune nu ĭ-a dat concursul şi ĭ-a jurat pĭerderea luī. Momentul putea fi crezut propice. Regele se îngrijea de acest mitropolit, care, pe lîngă că avea păcatele luī, apoī din cînd în cînd, afişa veleităţī de independenţă faţă de palat şi care îşī luase chĭar titlul de *principe al bisericeī*, conservatoriī şi ziarele din opoziţie duceaŭ o campanie teribilă contra pungăşiilor luī Ghenadie, şi acesta era certat cu toţī călugăriī din Sinod.

D. Sturdza a crezut că Ghenadie este absolut fără apărare şi că îl va mînca fript dintr'o singură înghiţitură. Socoteala de acasă însă, nu se potriveşte tot-d'a-una cu cea din tîrg. Guvernul a procedat aşa de arbitrar, cu atîta lipsă de tact şi de inteligenţă, că această *caterisire* a luī Ghenadie şi împotrivirea luī de a pleca de voĭe, aŭ ridicat o lume întreagă în potriva guvernuluī.

Atuncī s'a văzut o schimbare de front din cele maī lipsite de ruşine. Ziarele colectiviste, carī pînă maī erī apăraŭ cu foc pe mitropolitul Ghenadie, se năpustesc cu furie în potrivă-ĭ, ĭar *Epoca* şi *Timpul* s'aŭ pus în capul campanieī favorabile luī Ghenadie, uĭtînd, dintr'o zi în alta, ce s'a zis erī.

De ce această schimbare de atitudine? Conservatoriī aŭ văzut că prin această chestiune se pot apropia de putere, că ea e ast-fel de încurcată, că orī-cum s'ar rezolvi, va fi tot în detrimentul duşmanilor lor politicī şi imediat aŭ intrs cojocul şi s'aŭ făcut apărătoriī «sfinteī religiunī ortodoxe pe care o loveşte colectivitatea».

Ce va ĭeşi de aicī puţin le pasă. Eī aŭ luat lecţiunī de la colectiviştī. Ce le-a păsat acestora care va fi rezultatul campanieī contra legeī minelor şi a legeī maximuluī? Eī aŭ agitat lumea şi azī, cînd sînt la putere, puţin se maī îngrijesc de faptul că legea minelor a rămas nedesfiinţată şi că şi azī se incasează veniturile comunale pe baza legeī maximuluī.

Mîĭne, cînd conservatoriī vor ajunge la putere, puţin le va păsa de fostul mitropolit. El va rămîne la Căldăruşanī şi va medita adînc asupra nechibzuinţeī ce a făcut de a se întemeĭa pe făgăduinţile politicianilor. Cine ştie dacă în această privinţă lucrurile nu se vor schimba din noŭ. Poate conservatoriī vor reîncepe să înjure pe Ghenadie, ĭar colectiviştiī să-ĭ ĭa apărarea. La Dzeŭ şi la politicianī totul este posibil.

Ceea-ce însă arată deplin politicianizmul conservatorilor este şi faptul că eī, dinasticiī de erī, par azī convinşī că cestiunea mitropolituluī trebuĭe adusă pe terenul anti-regalist. Campania care se începe va avea această caracteristică şi ne va da privelіştea uneī lupte pentru putere întemeĭată pe o cestiune şi o persoană bisericească şi pe tema lupteī contra palatuluī.

Lucrul nu e noŭ pentru conservatorī, dar el dovedeşte încă odată ce va să zică partidele noastre istorice şi cum toată viaţa noastră politică se învîrteşte în jurul regeluī: a-l convinge, de *voīe* saŭ de *nevoīe*, că trebuīe să-ĭ aducă la putere, ĭată toată lupta politicianilor, ĭată privelіştea odioasă şi scîrboasă a politicianizmuluī romîn.

Const. Mille.

SATIRA POLITICA

Intrunirī publice

Pentru a contrabalansa întrunirile convocate de opozanţī, pensionarī şi alţī cetăţenī ostilī guvernuluī, ministerul, în unire cu D. Paul Bektemis şi cu baronul Melissiano, aŭ hotărît să convoace o serie de meetingurī pe culorī.

Intîĭa întrunire se va ţine în roşu, unde de rigoare toţī oratoriī vor trebui să fie cu nasul la înălţimea culoareī unde se adună, motiv pentru care eroul meseī... adică al întruniriī, va fi Iancu Culoglu, inspectorul avocaţilor şi al mişmaşurilor.

Pe galben, colectivitatea va înghiţi pe toţī oponenţiī; în negru, va fi în elementul săŭ Mitiţă cel negru la suflet; în verde, va fi sărbătorit verdele Stătescu, ĭar în albastru, aflîndu-se pe Maĭdanul Dulapuluī, va ĭeşi la *maidan* fostul procuror *Dulap*.

Cu asemenea elemente, nu maī încape îndoĭală că partidul va rămîne la putere, cel puţin încă vre-o treī lunī.

Vax.

Regeneratoriī partiduluī conservator

La guvern. — O nouă fază. — Un noŭ regenerator. — Să fie portretul junimiştilor? — Concluzie.

După 1876, cînd D. Carp împreună cu D. T. L. Maĭorescu şi alţī membri marcanţī aī partiduluī conservator, s'aŭ retras din sînul partiduluī şi aŭ format gruparea junimistă, D. Carp spunea că voĭeşte să regenereze partidul conservator.

D-sa, împreună cu D. Maĭorescu, aŭ făcut un program, aŭ ţinut maī multe discursurī şi aŭ publicat o serie de articole, prin carī arătaŭ carī sînt ideile pe carī trebuĭe să le îmbrăţişeze un adevărat partid conservator.

In special, D. Maĭorescu, cunoscut admirator şi adept al filozofieī Schopenhaueriste, s'a distins în acea campanie prin desfăşurarea filozofieī principiilor conservatoare.

Atuncī, nimenī în partidul conservator nu s'a ridicat să combată noua direcţie în mod hotărît.

La guvern

Ajunşī în 1888 la guvern, conservatoriī primesc declaraţiile D-luī Carp, că D-sa dă partiduluī programul care ĭ lipseşte, adică ideile filosofice pe carī le desvoltaseră de la 1879 pînă atuncī, D-niī Maĭorescu şi Carp.

S'a vorbit la un moment chĭar de fuzionarea cluburuī constituţional cu cel conservator, dar conservatoriī aŭ căzut de la putere şi cele două cluburī tot maī trăĭesc.

O nouă fază

Şi nu numaī că cele două ramurī ale partiduluī conservator sînt încă despărţite, dar se pare că ele încep să intre în o nouă fază, o fază de luptă de nimicire.

Conservatoriī, carī nu protestaseră nicī-o-dată contra filozofieī D-luī Maĭorescu şi aveaŭ aĭerul că aŭ nevoĭe de a fi regeneraţī de D. Carp, se ridică acum şi combat chĭar şcoala filozofică a junimiştilor.

Se vede dar, că dacă eī aŭ tăcut pînă acum, cauza a fost că le-a lipsit teoreticianul.

Un noŭ regenerator

Teoreticianul conservatorilor, noul regenerator al partiduluī, cu alte cuvinte, este D. N. Filipescu.

In Epoca *de erī, D-sa publică un articol intitulat:* Inrîurirea filozofieī, *în care găsim un pasagiŭ foarte interesant relativ la filozofia scumpă D-luī Maĭorescu, la filozofia Schopenhaueriană.*

Dăm acel pasagiŭ:

Iată un altul care, la întoarcere, s'a dus să cearā mîngîĭere la starea luī de neliniştе urmaşilor luī Schopenhauer. Aceştia îĭ lasă a înţelege cam următoarele:

„Legile natureī se împotrivesc la fericirea omuluī. In lume nu-ī de cît voinţă şi voinţa e dorul după cele ce nu se pot satisface. Totul e dar durere. Viaţa e un răŭ şi progresul nu-ī de cît o înăsprire a răuluī". Aşa se preface în spiritul luī doctrinele *pesimizmuluī*.

Atuncī el se întoarce spre filozoful *evoluţionist* şi ĭată în ce mod ideile luī se cristalisează în spiritul săŭ încrezător: „Nepreţuitele descoperirī ale luī Darwin, cînd ajung să stăpînească lumea morală, nu maī însemnează de cît biruinţa celuī tare asupra celuī slab şi predică triumful forţeī asupra dreptuluī".

Să fie portretul junimiştilor?

Dar teoria ca teoria, D. Filipescu însă, caută să facă şi aplicarea teoriilor de maī sus în viaţa politică, şi ĭată ce spune:

In politică, credinţa că toate acţiunile omeneştī sînt cîrmuite de forţe superioare, oarbe şi nebiruite, îĭ va duce spre un fatalizm ce amorţeşte orī-ce voinţă. Iar ideĭa de biruinţă a celuī tare asupra celuī slab, îĭ va face să se îndoĭască că poate să existe măcar o dreptate.

Stăpînit de evenimente, sdrobit de semenul luī, omul slab şi lipsit de credinţă într'un viitor maī bun, se va repezi spre folosinţele materiale imediate. In locul politiceī de ideī, satisfacerea intereselor materiale. Reformele practice, politica de afacerī, în locul luptelor pasionante pentru ideal.

Să fi vroit oare D. Filipescu să facă portretul junimiştilor? Se poate, căcī alt-fel de ce acea apropiere între adepţiī Schopenhauerizmuluī şi politica intereselor?

Concluzia

Concluzia tuturor acestora este că bătrîniī conservatorī vor să arate D-luī Carp că nu maī aŭ nevoĭe nicī de programul, nicī de teoriile D-sale filozofice şi că de azī înainte, nu se maī poate apropia de partidul conservator de cît ca soldat credincĭos.

Conservatoriī vor o politică de ideal, nu de reforme economice.

Cazul e interesant şi ne aşteptăm să vedem desfăşurîndu-se o luptă de gazetărie între cele două ramurī ale partiduluī conservator.

D.

Năzdrăvăniile zilei

Fabrică de zahăr colectivistă

GHEORGHE PALLADI

Fără cap dar cu căpăţînă de zahăr.

NOTE ZILNICE

— *D. Delimarcu, într'o scrisoare adresată* Voinţeī Naţionale, *pretinde că s'a retras din gruparea D-luī Fleva, fiind-că directorul* Dreptăţeī *face cauză comună cu conservatoriī.*

Nu voim să contrazicem pe D. Delimarcu, însă îl întrebăm: Dacă a rupt-o cu D. Fleva pentru motivul arătat, de ce s'a unit la Roman cu D. Alecu Morţun, care s'a ales primar numaī cu concursul conservatorilor? *şi ĭarăş de ce s'a aliat cu acelaş Domn Morţun, pe care astă-primăvară nu-l maī scotea din: canalie şi mizerabil?*

Fără să facem bătrînuluī Morţun injuria de a-l judeca după cum îl zugrăvia noul săŭ aliat şi viitorul săŭ succesor la primărie, constatăm că, atuncī cînd D. Delimarcu a avut să aleagă între conservatorī şi canaliī, n'a ales pe conservatorī.

Restul... se înţelege de la sine.

*

— O ştire de senzaţie:

Se ştie că guvernul a însărcinat pe judecătorul de instrucţie Vasiliu să adune dovezile pentru darea în judecată a mitropolituluī Ghenadie. De-o-cam-dată, lucrarea acestuī magistrat se mărgineşte întru a vîna depoziţiunī, cum că Ghenadie Petrescu ar fi luat parale de la unul şi de la altul; dar, zilele acestea, instrucţia va intra şi pe o altă cale, adică vor fi convocaţī la parchet şi aceĭa carī *aŭ luat* banī de la mitropolit.

In cazul acesta, direcţia *Gazeteī* va primi neapărat o citaţie.

*

Constituţionalul *se întreabă cum de şi-a permis D. Palladi să numească şef de serviciŭ, la ministerul domeniilor, pe un Domn inginer Guran, care, în acelaş timp, este şi furnizor al statuluī.*

Şi Constituţionalul *răspunde:*

„Pentru că D. Guran este din partid şi susţinut de Oculta".

Dar acest răspuns nu cuprinde de cît o jumătate de adevăr. Răspunsul cu desăvîrşire adevărat, este acesta;

„Fiind-că D. Guran este nepotul D-luī Carada."

*

Incă o vorbă a D-luī Carp.

Şeful junimiştilor fu acostat zilele acestea de către un partizan în inima căruĭa aŭ intrat descurajarea şi nostalgia bugetuluī.

— Ce ne facem, coane Petrache, ce ne facem? Eŭ cred că toate aceste vizite împărăteştī aŭ întărit guvernul, ĭar pe noī ne-a depărtat de putere.

— Eştī un gogoman, îĭ răspunse şeful; stăm maī bine ca orī cînd.

Nu v'am spus de atîtea orī că *eŭ am să inaugurez noul palat al domeniilor?*

Matador.

CINSTEA LOR

Colectivitatea îşi arată încă odată urechile.

După ce guvernul a revocat pe Malaxa şi nu l-a dat în judecată, sub pretext că nu ar fi existînd motive penale, şi după ce Malaxa a inceput să facă cu ouă şi cu oţet pe ministrul Stolojan, presa guvernamentală a întors foaĭa.

Unul din ziarele partiduluī dă un avertisment luī Malaxa, invitîndu l să se astîmpere, poftindu-l să înceteze cu atacurile în contra miniştrilor şi ameninţîndu-l că să nu uĭte cum că este în chĭar interesul D-sale să nu maī zgîndărească afacerea, al căreĭa eroŭ a fost.

Cu alte cuvinte, ziarul guvernamental spune: «Stimabile Domn Malaxa, (pentru colectiviştī, un om necinstit e în tot-d'a-una stimabil) nu uĭta că aī săvîrşit în capul comuneī Galaţī fel de fel de potlogăriī şi că dacă n'aī făcut cunoştinţă cu penitenciarul, aceasta o datoreştī numaī guvernuluī. Prin urmare, fă bine şi te astîmpără, încetează cu atacurile violente în potriva miniştrilor, căcī, la caz contrariŭ, te trimetem la parchet».

Aceste vorbe, spuse cu alte expresiī, zugrăvesc perfect moralitatea partiduluī guvernamental.

Dragoş.

SAPTAMANA LITERARA

—Noua dramă a luī Maeterlinck—

Literatura belgiană contimporană, înglobată fatal în cea franceză din care face parte indivizibilă, numără o pleĭadă întreagă de maeştri, grupaţī toţī în jurul bătrîneī revistе pariziene „Mercure de France". Printre aceştia e destul să amintesc pe Viélé-Griffin, Emile Verhaeren, poĭetul simbolist, Henri Regnier, marele dramaturg din Gand Maeterlinck şi Camille Lemonier care a fost întrebat acum în urmă de uniī din redactoriī ziaruluī „Figaro", ce subĭect are ultima sa operă pe care în momentul de faţă o prepară la marginea măreī în mijlocul vînturilor şi ceţelor de toamnă. Fie-care noŭ uvragiŭ al acestor maeştri belgienī e un adevărat eveniment literar în presa pariziană şi fie-care gazetar se grăbeşte să intervieweze pe autorī un moment maī înainte de a sfîrşi, de ce natură va fi opera lor. Aproape toţī sînt nişte „*misticī*". Voī vorbi în această rubrică pe rînd, de fie-care, fiind-că sînt aproape dacă nu absolut necunoscuţī publiculuī nostru cetitor.

Noua dramă a luī Maeterlinck, destinată să fie jucată anul viitor la Paris de trupa Lugné-Poe, poartă titlul *Aglavaine şi Selysette*. Maeterlinck are darul de a împerechĭa ast-fel nume cu totul streine şi stranĭ, pe carī nu le veī găsi nicī în epoca de astă-zī, nicī în epocele antice, dar carī îţī sugeră cu toate astea vremurī foarte îndepărtate, epocī de aur. Limbagiul, sufletul lor, e tot aşa de departe de noī, ca şi numele lor: Alladin şi Palomides, Pélléas şi Melisande, Aglavaine şi Selysette. Toţī fac parte din aceeaş familie de fiinţe quasi-imateriale, din aceeaş familie de suflete trăind, saŭ maī bine zis plutind în nu ştiŭ care ţară de vis, unde arhitectura, — turnurī strălucitoare, fîntînī limpezī şi recī, castele de cleştar—ca şi animalele: lebede, porumbī, rîndunicī, există par'că numaī în stare de pure simbolurī.

*

Pentru Materlinck, corpul, vorba oamenilor, pĭetrele edificiilor, tot ce se vede, ce se atinge, ce s'aude, nu-ī de cît „songe ou mensonge", vis saŭ minciună. Adevăratul nostru „eŭ" e ascuns propriilor noştri ochī. Pronunţăm automatic un şir de vorbe care nu corespunde cugetăreī noastre. Fiinţa noastră intimă *care se ignoră* e singură care trăĭeşte cu adevărat, singură care vorbeşte şi lucrează oarecum în afară de noī înşi-ne, independent de voinţa noastră inconştientă, sclavă uneī fatalităţī misterioase care creĭază între toate lucrurile omeneştī, animate saŭ inerte, o dureroasă fraternitate, o solidaritate tragică.

E o concepţiune ulta-spiritualistă a existenţeī. Cum ar putea să rezulte dintr'însa romane saŭ drame „concrete" cu adevărat terestre, înţelese de un public materialist cum e al nostru astă-zī, care nu crede de cît ceea-ce vede cu ochiī şi care s'a hotărît cu drept cuvînt să nu priceapă de cît personajele în carne şi oase, grăind pămînteşte, cu sentimente obicinuite şi patimile obşteī? Iată de ce nu se analizează în cîte-va cuvinte o dramă a luī Maeterlinck. El presară cu toate astea o acţiune aproape omenească. Aglavaine şi Selysette sînt două femeī carī iubesc pe acelaş om, Meleandru, şi sînt de asemenea iubite de o potrivă. Tot miezul drameī e în lupta de generozitate ce se încinge în inimele lor; care din două, Aglavaina, nouă venită, saŭ Selyseta, amanta legitimă, se va sacrifica pentru a face fericirea luī Meleandru, dezrobindu-l de bigamia trăită de-altmінterī cu o candidă sinceritate care face dintr'însa aproape o virtute... Saŭ poate maī de grabă nu-ī tocmaī asta sensul lupteī.. E ceva maī omenesc de cît atîta... Aglavaine şi Selysette nu-şī dispută tocmaī cinstea de a se sacrifica pentru Meleandru, dar pentru o ideĭe, ideĭa de a fi frumoase, sufleteşte frumoase, divine cu un cuvînt. Ast-fel Selysette sfîrşeşte prin a se arunca din înălţimea unuī turn, şi murind, se fereşte de a mărturisi că a voit să se sinucidă. Spune că a căzut întîmplător plecîndu-se să prindă din zbor o pasăre blîndă... Şi în minciuna asta e ceva maī subtil de cît dorinţa de a scuti de remuşcărī dragostea rivaleī şi iubituluī săŭ. E setea de ideĭa morală, setea de-a se şti moralmente frumoasă, ajunsă pînă la ultimile limite ale eroismuluī şi bunătăţeī de a se putea admira pe sine însăşī saŭ de a fi admirată de altul fără nicī o umbră de *restricţiune*!

*

S'a găsit ceva din această nostalgie de perfecţie morală în oare care din operile luī Ibsen. Şi dacă Maeterlinck n'ar fi atît de personal pe cît e, ar lăsa poate de gîndit la autorul Rosmersholmilor. Autorul nostru însă e fatalist, se lasă o largă sferă de acţiune fatalizmuluī. In acest domeniŭ se depărtează mult de Ibsen. In operile luī Ibsen se simte „visătorul pozitiv", sociologul care cugetă la reformarea societăţeī, care s'ar face la nevoĭe deputat orī senator pentru a răsturna legislaţia şi moravurile după felul idealuluī săŭ. Maeterlinck, poĭetul impalpabiluluī, crede cu tot dinadinsul într'o ocultă şi supra-omenească fatalitate, în *Anankè* a celor vechī şi primitivī în contra căreĭa toate sforţările noastre s'ar sfărîma ca lupta valurilor de stîncī, şi căreĭa el se supune fără să se gîndească un moment s'o îndrepte. Dispreţuĭeşte parlamentele ca pe nişte furnicī carī s'ar reuni pentru himericul proĭect de a construi un noŭ turn Eiffel.

In *Aglavaine și Selysette*, ca și în dramele anterioare, totul e imbibat, saturat de această atmosferă de fatalism care dă cetitoruluĭ un fel de opresiune în acelaș timp cu o impresiune dureroasă. Acest trio de amanțĭ, succombă fără luptă, ca oțelul înaintea magnetuluĭ implacabileĭ legĭ a atracțiunilor. Și toate astea sub ochiĭ uneĭ bătrîne bunicĭ, tristă vecinic, somnolentă, și pe care o paralizie o țintuește în fotoliŭ, care vede desfășurîndu-se toată drama și nu poate nimic împiedica, — incarnînd așa de bine slăbiciunea umană. Și de aci se degaje din noua operă a poietuluĭ din Gand, ca și din precedentele sale, o filosofie cu atît maĭ interesantă de notat, cu cît s'a tăgăduit maĭ mult orĭ-ce gîndire, orĭ-ce sentiment maĭ definit scriitoruluĭ și „marionetelor" sale. O filosofie foarte omenească: aceea a mileĭ și a ĭertăreĭ. De vreme ce nu sîntem de cît niște biete jucăriĭ în stăpînirea uneĭ voințĭ invizibile și invincibile, de ce ne-am maĭ înstrăina uniĭ de alțiĭ, în loc de a ne iubi și a ne plînge reciproc? Aglavaine traduce această clemență în vorbe foarte blînde: „dorim tot răul celor carĭ ne ofensează; și apoĭ, la cel maĭ mic răŭ ce li se întîmplă, le-am da toată fericirea noastră, numaĭ să nu-ĭ maĭ auzim plîngînd". Aceasta-ĭ filozofia, sentimentul care străbate în culorĭ senine toată opera melancolică a luĭ Maurice Maeterlinck: e curcubeul albăstrind saŭ aurind ceața norilor.... Și trebuĭe de adogat luînd opera acestuĭ mystic flamand în întregimea eĭ, că e reflexul proprieĭ sale firĭ, de la întîia sa operă dramatică, *Princesse Maleine* pînă la cea de astă-zĭ. Nu-ĭ diferință saŭ progres de cît în formă. Nota dominantă a fost și a rămas aceea a *irealismuluĭ*. Forma a variat puțin. Am scăpat în sfîrșit de acele oh! oh! carĭ, prea des repetate, deveneaŭ obsedante. Am scăpat de asemenea și de răspunsurile monosilabice. Fraza e plină, nobilă, fermecătoare de ascultat, cu toate că încă puțin vagă pe alocurea. Fondul a rămas nemișcat, ca și firea artistuluĭ. Maeterlinck batjocorit de uniĭ, înălțat pînă în slavă de alțiĭ — Octave Mirbeau îl găsește „maĭ forte ca Shakespeare" — rămîne încă credincĭos în ultima sa dramă, viziuneĭ nebuloase a uneĭ lumĭ invizibile mulțimeĭ și multor naturĭ delicate chĭar. Cu alte cuvinte, Belgia are un poiet în vremea de față, a căruĭ operă rară prin stranietatea sa, nu e un mijloc șarlatanesc de a redeștepta atențiunea, ci sincera reflexiune a temperamentuluĭ săŭ mistic.

Mihnea.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din corespondența luĭ Chițibuș cu cetitoarele sale)

D-șoareĭ Ninicha, în Paradis

Fiind-că aĭ murit, unde să te caut eŭ, dragă fetițo, unde să țĭ adresez scrisorile de cît doar în Paradis? In Iad nu poțĭ fi, nicĭ ideĭe. Nu aĭ avut cînd păcătui așa de grav ca să fiĭ trimisă în jalnica țară a luĭ Belzebut. In Paradis dar te va găsi scrisoarea mea, care, după tipicul vechiŭ, sper să te întîmpine în cele maĭ fericite momente. Cît despre mine, veĭ ști, draga mea fetiță, că grație prognieĭ cereștĭ mă aflu bine cu sănătatea fizică, dar cu moralul zdruncinat. Și cum n'ar fi ast-fel, cînd tu aĭ dispărut în neagra eternitate, tu corespondenta inimeĭ mele, tu, de care sînt acuzat că m'am înamorat. Da, cerească ființă, veĭ ceti mîine o scrisoare a *Evriceĭ* în care sînt făcut cu oŭ și cu oțet, de oare-ce am devenit sentimental față de tine și am ajuns eŭ, *Chițibuș, Chițibuș* cel fără de nemica sfînt, ca și *Samson* în mîinele *Dalileĭ*, și Dalila tu eștĭ, tu care azĭ, „nemuritoare și rece", mă priveștĭ compătimitoare din înaltul ceruluĭ, acolo, unde nicĭ cu balonul nu pot ajunge.

Și fiind-că acum eștĭ dezlegată de ale lumeĭ patimĭ, poțĭ judeca cu liniște și sinceritate *casul nostru*: Imĭ scriĭ și scrisoarea ta naivă, — spovedanie sinceră a uneĭ inimĭ tinere — mă încîntă și față de tine devin cuviincĭos, patern, nu voĭ să-țĭ pătez albeața conștiințeĭ tale cu trivialitatea brutală a gîndului meŭ. Imĭ răspunzĭ așa, că ale tale cuvinte mă fac să bănuĭesc că aĭ simțĭ ceva pentru mine și îțĭ daŭ povață cuminte să-țĭ îndreptĭ ochiĭ în altă parte, de oare-ce eŭ nu merit așa ceva. La aceasta tu răspunzĭ supărată și îmĭ dovedeștĭ negru pe alb, că m'am înșelat. Perfect, perfectisim. Cînd însă tu aĭ scăpat de bucluc, eŭ acuma sînt acuzatul, și pe mine mă învinovățește *Evrica*, că sînt captivat de tine. Și la această acuzare ce să răspund? Iată-ne dară încurcațĭ amîndoĭ, bănuițĭ ambiĭ și tu știĭ ce e gura lumeĭ, și maĭ ales a femeilor.

Un singur noroc însă am și eŭ, saŭ maĭ bine o singură punte de scăpare și aceasta este că tu nu maĭ eștĭ, că gelozia femeilor nu poate să te maĭ atingă, că eștĭ prea sus ca să-țĭ facă vre-un răŭ.

S'ar putea zice că moartea ta vine tocmaĭ la momentul oportun și eŭ nu te pot măcar plînge. Aĭ scăpat de beleaua viețeĭ, de plictisul de-a trăi, și singura mea părere de răŭ, — pentru tine, nu pentru mine, — este că această moarte nu-ĭ de cît un moft, și că în loc să te pierzĭ fericită în eterna vecĭnicie, trăieștĭ încă, în capitala țăreĭ, în Bucureștĭ și că o să începĭ să-mĭ scriĭ din noŭ *scrisorĭ din Paradis* cu stampila poșteĭ centrale.

Chițibuș.

Poșta luĭ Chițibuș

Andaluzeĭ. *In oraș*. Așa e. Aĭ dreptate. Vina însă nu este a mea.

Zi și tu că aĭ maĭ pierdut o iluzie.

Ch.

CRONICA

Caterisirea... conservatorilor

La o întrunire ce s'a ținut în strada Mercur, la D. Mitiță Sturdza, și la care aŭ azistat între alțiĭ, Manolescu-Lungu, Berechet, Cămilă, Ionescu-Muscă și Ciorbagiul Anton din Blănarĭ, s'a hotărît limpezirea situațieĭ care a cam pus guvernul în brîncĭ.

După propunerea *stemabeluluĭ* Manolescu-Lungu; aprobată de toțĭ stimabiliĭ aflațĭ de față, s'a hotărît ca toate întreprinderile de furniturĭ publice să se dea la «aĭ noștri».

Pentru atingerea acestuĭ laudabil scop, s'aŭ luat următoarele dispozițiunĭ:

1) Nicĭ un ciocoĭŭ de conservator nu va putea părăsi provincia luĭ, pentru a lua parte la vr'o întrunire publică în Capitală, care ar putea grăbi venirea strigoilor la putere.

2) Manifestațiĭ, scandalurĭ de stradă, adunărĭ, etc., numaĭ «aĭ noștri» aŭ dreptul să le facă, adică: Manifestațiĭ numaĭ luĭ Mitiță Sturdza se cuvin; colectiviștiĭ aŭ dreptul să se adune pretutindenĭ și la circĭumă maĭ ales, iar scandalul de stradă e de atribuția lor.

3) Bugetul fiind un patrimoniŭ al «națieĭ», conservatoriĭ nu-l vor păpa în vecĭ de vecĭ.

— Care va să zică, caterisire curată, a zbĭerat Berechet.

Iar Anton din Blănarĭ, fiind *ceacîr*, a strigat:

— Trăĭască Cuzea!

Bac.

INFORMATIUNI

INTERIOARE

Afacerea Ghenadie

Liberaliĭ aŭ început să răspîndească tot felul de zgomote în chestia luĭ Ghenadie.

Ast-fel, eĭ spun că la Sinaia s'a petrecut Duminecă seara, următoarea scenă între D. Sturdza și rege:

Primul ministru, îndată ce a primit telegrama de la Bucureștĭ, despre hotărîrile luate în întrunirea flevistă, s'a dus la rege și ĭ-a comunicat hotărîrea întruniriĭ de a-ĭ trimite treĭ delegațĭ în chestia luĭ Ghenadie.

Și colectiviștiĭ spun că regele ar fi răspuns D-luĭ Sturdza:

— Trimit în zadar la mine. Sentința Sinoduluĭ e definitivă și nu maĭ poate nimenĭ s'o modifice, nicĭ chĭar Sinodul.

Este de prisos să spunem că această versiune e cu desăvîrșire nefundată și e pur și simplu o scornitură colectivistă pentru ca să maĭ domolească agitația de care se tem grozav.

Ce face regele

Noĭ știm din potrivă că **regele a exprimat D-luĭ Eugeniŭ Stătescu mirarea sa că pînă acum nu s'a dat curs petițieĭ luĭ Ghenadie prin care cere darea în judecată, pentru calomnie, a ziaruluĭ** *Voința Națională* **și că în urma aceșteĭ convorbirĭ cu regele, D. Stătescu a dat ordin să se cerceteze afacerea calomnieĭ și să se dea curs petițieĭ luĭ Ghenadie.**

Instrucția în afacerea Ghenadie

Maĭ știm de asemenea că instrucția continuă a căuta probe în sarcina fostuluĭ mitropolit, pentru a putea arăta regeluĭ că el trebuĭe să fie condamnat, în tot cazul că trebuĭe să se lase în picĭoare sentința Sinoduluĭ.

Dacă regele ar fi de părerea pe care ĭ-o atribuesc colectiviștiĭ, instrucția ar fi încetat de mult și guvernul, fără nicĭ o teamă, ar fi considerat afacerea Ghenadie ca terminată, dîndu-ĭ ca sfîrșit alegerea unuĭ noŭ mitropolit.

Manopere

Dar lucrul nu e așa.

Zilele acestea, chĭar judecătorul de instrucție s'a încercat să ia o mărturie în sarcina luĭ Ghenadie, — în afacerea Mărgăritescu, — chĭar de la D. Dr. Sabin, fost medic al penitenciaruluĭ Cozia și actual senator.

D. judecător de instrucție, l-a întrebat dacă îșĭ aduce aminte că într'o seară Ghenadie a fost introdus în penitenciar, pentru a vorbi cu Mărgăritescu.

D. Dr. Sabin a spus că nu a fost nicĭ odată noaptea la penitenciar, că nu știe alt-ceva de cît că a primit maĭ multe scrisorĭ false, semnate cu numele maĭ multor persoane însemnate. Una chĭar, era semnată colonel Rosnovanu, pe atuncĭ președinte al Camereĭ, și se spunea printr'însa să îngrijească maĭ bine de Mărgăritescu.

Archieria luĭ Ghenadie

Ceea-ce este adevărat în afacerea aceasta, este știrea pe care am dat-o noĭ și care s'a și realizat în parte.

Am spus că sentința Sinoduluĭ va fi revizuită de Sinod, după alegerea nouluĭ mitropolit și după cererea acestuĭa, și nicĭ nu se va discuta această cestiune în actuala seziune a Sinoduluĭ, care se va închide foarte repede.

Seziunea s'a și închis.

Dar iarăș menținem informația noastră, că **o nouă seziune a Sinoduluĭ va fi convocată înainte de Crăcĭun și atuncĭ se va reda archieria luĭ Ghenadie.**

R.

Astă-zĭ, la orele 2 p. m., prințul Ferdinand și principesa Maria vor pleca de la Sinaia la Sigmaringen.

Tot astă-zĭ părăsește țara și marele duce Boris Vladimirovicĭ.

Seziunea Sinoduluĭ se va închide astă-zĭ la 12 p. m.

Consiliile comunale din Drăgăneștĭ, Papa, Ciolăneștiĭ-din-Deal și Necșeștĭ din județul Teleorman, aŭ fost dizolvate.

Proĭectul de lege al D-luĭ M. Ghermani, fost ministru de finanțe, pentru creĭarea unuĭ munte de pietate, a fost modificat pe icĭ pe colea de către o comisiune însărcinată de D. Cantacuzino și va fi supus dezbaterilor Corpurilor Leguitoare, în primele săptămînĭ ale deschidereĭ lor.

In urma inspecțiuneĭ pe care D. Stoicescu, ministrul lucrărilor publice, a făcut-o la Zimnicea, pentru a vedea nouile lucrărĭ ale portuluĭ ce se construește acolo, s'a hotărît a se maĭ face un dig și două podurĭ.

Prin dreptul pichetuluĭ 9, între T.-Măgurele și Islaz, trecînd alaltă-erĭ un remorcher grecesc, din neprevederea comandantuluĭ, s'a izbit de un vapor scufundat maĭ de mult acolo și s'a înecat.

Din fericire însă, toțĭ ceĭ 14 matelоțĭ carĭ se aflaŭ pe bord aŭ scăpat pe o barcă.

Regele Serbieĭ a invitat pe D. Al. Catargiu să se ducă după 15 Noembrie, ca să petreacă vre-o cîte-va zile la Belgrad.

Dintre eleviĭ carĭ aŭ reușit la școalele normale din Craĭova și Galațĭ, ministerul a admis 18 bursierĭ la școala normală superioară din Iașĭ „Vasile Lupu".

Situația în Galațĭ

Se știe că dacă guvernul n'a putut să tranșeze maĭ curînd chestiunea Malaxa, aceasta a provenit din cauza mareĭ dificultățĭ ce a întîmpinat în alcătuirea listeĭ comisiuneĭ interimare.

Cum că dizolvarea consiliuluĭ comunal se impunea neapărat, însu-șĭ guvernul prin miniștriĭ Sturdza și Stolojan se convinsese încă de mult, dar chestiunea de căpetenie era să poată strînge în jurul noueĭ comisiunĭ interimare, toate grupurile din Galațĭ și ast-fel să meargă împreună la alegerĭ pentru succesul listeĭ colectiviste.

*

La un moment dat, s'a părut că lucrurile s'aŭ maĭ potolit și guvernul, pentru a aplana scandalul care luase proporțiĭ îngrijitoare, a dizolvat consiliul maĭ pe vrute maĭ pe nevrute, a sacrificat un prieten revocîndu-l din funcțiunea de primar și a numit o comisiune interimară compusă în mare parte din oamenĭ îndoĭelnicĭ și pe carĭ nu poate conta serios în luptă.

*

Dar ce folos; scandalurile nu s'aŭ potolit de loc și norĭ amenințătorĭ se ivesc pe orizontul partiduluĭ colectivist din Galațĭ.

Conservatoriĭ, carĭ aŭ avut de învățat multe în timpul administrațieĭ malaxiste, s'aŭ organizat, șĭ-aŭ strîns rîndurile și aŭ început o mișcare serioasă în localitate, pentru a începe o luptă pe față cu nouiĭ conducătorĭ liberalĭ din Galațĭ.

In vederea alegerilor comunale, nu vor maĭ sta retrașĭ, ci vor provoca întrunirĭ publice, vor ține dese consfătuirĭ pe la fruntașĭ și vor prezinta listă în capul căreĭa vor figura persoane capabile și cu o reputație stabilită.

*

Fără îndoĭală că aceasta dă de lucru administrațieĭ și o face să alerge la toate mijloacele, pentru a se opune cu rezistență propagandeĭ din timp a conservatorilor.

Malaxiștiĭ, mulțĭ-puținĭ, vor fi de asemenea un element care va pune bețe în roate adversarilor săĭ, pe carĭ nu-ĭ socoate de cît tot ca niște potlogarĭ și pe carĭ numaĭ interesele personale și dorul de a se înavuți ĭ-aŭ făcut să ducă campania aceea de intrigĭ cunoscută, pentru a căpăta de la guvern capul luĭ Malaxa.

*

Liberaliĭ dizidențĭ — fără însă a fi fleviștĭ — de asemenĭ nu vor să țină seamă de comisiunea interimară, care nu prezintă pentru eĭ nicĭ cea maĭ mică garanție de cinste și de bună gospodărie comunală.

Deja s'aŭ ținut cîte-va consfătuirĭ intime la senatorul Bonachi, pentru a statua asupra moduluĭ de luptă contra D-lor Nicorescu-Sechiari, etc.

Eĭ sînt destul de numerоșĭ și printre dînșiĭ se află cîțĭ-va fruntașĭ gălățenĭ stimațĭ în acea localitate.

*

Dar ceea ce e și maĭ nostim, e faptul că chĭar printre așa zișiĭ oamenĭ aĭ administrațieĭ aŭ intrat neînțelegerĭ.

Fie-care are pretențiile sale, pe carĭ vrea să șĭ impună.

Fie-care are veleitățĭ de a intra la primărie, de a căpăta un osciоr maĭ bun de ros și amenință cu disidența dacă nu li se țin în seamă intențiunile lor.

Guvernul convenise cu comisiunea interimară, în timpul cînd a dizolvat consiliul, ca să se unească cît maĭ curînd, să fixeze nouile alegerĭ la cea maĭ apropiată vreme, pentru a nu da de lucru opozițieĭ să se miște, să facă propagandă.

Dar absoluta imposibilitate de a alcătui o listă, ĭ-a împiedicat să hotărască ziua alegerilor și în zadar D. Stolojan cere prefectuluĭ detaliĭ în privința dateĭ alegereĭ, căcĭ bietul D. Luca Ionescu, ne știind ce să maĭ răspundă D-luĭ Stolojan, ĭ-a spus:

— *Aci e un curat balamuc.*

Cît a încercat să-ĭ împace și să înceapă odată campania, — și tot n'a putut.

Inadins a fost trimes la Galațĭ, înadins l-a numit prefect la Galațĭ, pentru a pune friŭ vanităților și patimilor.

Aflăm chĭar că D. Luca Ionescu a ajuns să șĭ dispere, și le-a spus, că dacă nu se împacă și nu convin cu toțiĭ în privința listelor, apoĭ pleacă de la Galațĭ.

Acest lucru mulțĭ îl doresc, în speranța că poate vor căpăta prefectura.

*

După cum se vede, situația guvernuluĭ nu e de loc îmbucurătoare la Galațĭ, atît din cauza diferitelor grupărĭ opoziționiste, cît și a certeĭ dintre ceĭ însărcinațĭ cu conducerea alegerilor.

Ea se va încurca și maĭ mult, dacă dizidențiĭ liberalĭ vor face alianță cu conservatoriĭ, convenind între eĭ pentru a zdrobi lista administrațieĭ, dezmembrată.

Vip.

D'ALE ARMATEI

D. general Barozzi a plecat alaltă-erĭ la Iașĭ pentru a face o inspecție trupelor și școaleĭ militare din acel oraș.

Azĭ, D. general Barozzi va termina inspecția, iar diseară va pleca spre Bucureștĭ, raportînd ministruluĭ de războiŭ starea trupelor din acea garnizoană.

D. Barozzi a fost rugat să facă inspecția, de D. general Budișteanu, pe care îl interesează această garnizoană și a căreĭ stare sanitară e foarte rea.

După o statistică oficială a ministeruluĭ de războiŭ, se constată că de la 1—15 Septembrie, adică în interval de două săptămînĭ, aŭ fost bolnavĭ de conjuctivită granuloasă, în cele 4 corpurĭ ale armateĭ noastre permanente, **1308** *soldațĭ.*

JUDICIARE

Curtea de Apel din Capitală a judecat apelul făcut de fostul controlor al creditului agricol din T.-Măgurele, D. Gherghiu, în contra sentințeĭ tribunaluluĭ din acel oraș, prin care l-a condamnat pentru hoțiĭ la 2 anĭ închisoare și 1400 leĭ despăgubirĭ către Stat.

Curtea ĭ-a redus pedeapsa la un an închisoare, în vedere că a stat un an în prevenție, dar l'a condamnat din noŭ la 600 leĭ cheltuelĭ de judecată.

ECOURI

D. Poni a aprobat cele două manuale de geografiĭ, unul al județuluĭ Dorohoiŭ, elaborat de institutorul Mumuĭanu, iar altul al județuluĭ Botoșanĭ, scris de învățătorul Ioan Cernat, pentru școalele primare din orașele și județele respective.

Intrigile din guvern

Fracționarea partiduluĭ liberal. — Vînarea președențieĭ consiliuluĭ. — Anti-cantacuziniștiĭ. — D. Stolojan. — Cantacuzino dictează. — Balamucul viitor.

Fracționarea partiduluĭ liberal

Intrigile continuă între membriĭ guvernuluĭ. Partidul este deja împărțit în treĭ fracțiunĭ: Sturdziștiĭ, Stătesciștiĭ și Cantacuziniștiĭ.

In fie-ce oraș, pe lîngă grupul sturdzist și stătescist s'a adăogat în timpiĭ din urmă și grupul cantacuzinist.

Fierberea ia din ce în ce proporțiĭ maĭ marĭ și de sigur în Cameră se va da pe față lupta aceasta.

Vînarea președenției consiliuluĭ

Uniĭ deputațĭ sturdziștĭ aŭ început deja să acuze în gura mare pe D. Cantacuzino de toate încurcăturile ce se produc în sînul partiduluĭ.

Ast-fel erĭ, unul dintre aceștia spunea:

— Dacă D. Cantacuzino n'ar umbla dupe președenția consiliuluĭ, nu s'ar fi petrecut toate scandalurile pe carĭ le înregistrăm zilnic. Dar să fie pe pace, nu pupă președenția.

Anti-cantacuziniștiĭ

La Focșanĭ, de asemenea se manifestă ura în contra ministruluĭ de finanțe. Grupul D-luĭ Săveanu îl va ataca pe față în Cameră dacă nu va renunța la prefectul actual, care e protejatul D-luĭ Gogu Cantacuzino.

Grupul anti-cantacuziniștilor numără deja peste 25 de membri carĭ se vor manifesta cu zgomot la prima ocazie, la primul proĭect de lege pe care îl va depune D. Cantacusino.

D. Stolojan

Unul dintre ceĭ carĭ lucrează maĭ mult — pe sub mînă, bine înțeles — în contra D-luĭ Cantacuzino, este D. Stolojan.

Acesta spune tuturor acelora carĭ se plîng că nu li se dă satisfacție în afacerile de interes local:

— Ce vrețĭ, eŭ sînt ministru cu numele; D. Cantacuzino dictează în consiliu, D-luĭ îșĭ are oameniĭ săĭ în fie-ce județ și vrea să-șĭ facă partid. Dacă voițĭ să fițĭ satisfăcuțĭ, facețĭ gălăgie, ducețĭ-vă la D. Sturdza și protestațĭ.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVRUL»

168

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

XIV

Iar Sabina, cu o bucurie copilărească le încerca pe toate, dedea țipete de bucurie... se întorcea ca să sărute pe Mihaĭ, să-ĭ mulțumească, să-l umple de fericire.

In sfîrșit se potoli și voi să cunoască vĭața luĭ Mihaĭ.

I-o povesti.

— Plecînd din Paris, m'am îndreptat spre Londra...

Ce călătorie!...

Totușĭ la Creil, la Chantilly, la Amiens, în jandarmiĭ carĭ pe la gărĭ privĭaŭ trenurile trecînd, vedeam tot emisarĭ de aĭ unchĭuluĭ meŭ saŭ de aĭ luĭ Lafont, gata să mă umfle și să mă îngroape din noŭ în mormîntul meŭ anticipat.

In sfîrșit, pușeĭ pĭciorul pe pachebot, traversaĭ și pușeĭ pĭciorul pe pămîntul englez... Eram scăpat!

La Londra aleseĭ un otel cuviincĭos, dar din cele maĭ modeste.

— De ce nu mĭ-aĭ scris?

— Pentru că corespondența Caseĭ de Familie trebuĭa să fi fost supraveghĭată; și ca să trimită la Londra și să mă facă să cad în vr'o cursă, nu era mare lucru pentru un om inteligent ca Lafont.

— Indată ce voĭ sosi în America, îmĭ ziceam, îĭ voĭ scrie.

Apoĭ, ajuns acolo, am fost cuprins de preocupărĭ și datoriĭ extra-ordinare...

Amînam din zi în zi, voind să am lucrurĭ maĭ sigure să țĭ le pot vesti.

In cele din urmă, mĭ-am zis:

— A așteptat prea mult ca să nu maĭ aștepte încă...

Dacă mĭ-a fost credincĭoasă, întoarcerea mea va fi pentru dînsa una din cele maĭ marĭ fericirĭ și cel maĭ mare triumf...

Ce bine îl cunoscuse Sabina!...

— Mihaĭ a voit să ne încerce, a spus ea luĭ Martin Fontenay, atuncĭ cînd în cabinetul săŭ, îĭ mărturisise că Noretta era fica exilatuluĭ.

Nu se înșelase.

Dar după atîtea încercărĭ, atîtea trădărĭ și crime săvîrșite pe seama luĭ, putea să-l maĭ țină de răŭ cine-va pentru neîncrederea luĭ?

— Nu trebue să anticipezĭ asupra evenimentelor, zise Cristoval, alt-fel nu maĭ pot povesti.

Zise maĭ departe:

— La Londra, în micul otel unde descinsesem, cu cîte-va ore maĭ înainte, am fost martorul uneĭ scene de cruzime, așa cum se petrece adesea dincolo de canal, dar carĭ ne revoltă și ne exasperează pe noĭ Francezіĭ, carĭ nu avem nicĭ tăria de inimă, nicĭ simțul practic al vecinilor noștri.

Doĭ străinĭ, doĭ tinerĭ carĭ locuĭaŭ în otel de maĭ multă vreme, fuseseră atinșĭ de flagelul înspăĭmîntător care se numește vărsatul negru.

Și fără părințĭ, fără mijloace, fuseseră fără milă dațĭ afară de către stăpînul oteluluĭ.

— Nu vezĭ că nu se pot ține pe picĭoare? spuseĭ către otelier. Aŭ să moară pe stradă. Cel puțin, îngrijeștete de un azil pentru dînșiĭ, un spital saŭ un refugiŭ oare-care.

— Asta nu vă privește, răspunse englezul.

Cu atît maĭ răŭ pentru dînșiĭ!

Era revoltător.

Unul dintre eĭ maĭ ales, îmĭ rupea inima din pricina disperăreĭ sale, cînd se gîndĭa că tînărul săŭ camarad nu va maĭ trăi după această cruzime.

— Dă-mĭ un termen de două ceasurĭ numaĭ, și eŭ care sînt maĭ străin de cît D-ta, o să le găsesc un azil nenorociților ăstora.

— Două ceasurĭ, fie, răspunse englezul, dar nicĭ un minut maĭ mult.

După două ceasurĭ, în adevăr, mă întorseĭ.

Inchiriasem o căsuță mobilată într'un cartier depărtat, dar sănătos și la aer curat. Plătisem chiria înainte, găsisem o infirmieră englezoaică și aprovizionasem casa cu toate cele necesare.

Am luat pe biețiĭ bolnavĭ într'o trăsură și ĭ-am transportat la noua lor locuință.

Acolo, mă instalaĭ la căpătîĭul lor și în curînd avuĭ fericirea să scap pe cel maĭ puțin bolnav: se numĭa Benito de Miraflorès.

— Bărbatul Imaculateĭ? întrebă Sabina.

— El însu-șĭ.

Logodit cu fata prințuluĭ de Monté-Léone, dar tot așa de sărac ca și dînsa, plecase în Europa, ca să facă studiĭ în calitate de inginer.

La Londra, unde se instalase, găsise pe Christoval de Monté-Léone, fratele Imaculateĭ, care fiind orfan de tată și mamă, plecase de asemenĭ din Mexic, cu vr'o cîțĭ-va anĭ maĭ nainte, lăsînd pe soră-sa într'o mînăstire.

Ruinat ca toțĭ, fiiĭ vechilor familiĭ, voĭa să biruĭască lenea ereditară a raseĭ sale, și să capete în Europa o educație practică, maĭ în raport cu necesitățile sale și care se dă tinerilor din America de Sud.

Ișĭ atinseseră amîndoĭ ținta și voĭaŭ să se întoarcă în Mexic, după ce-șĭ terminaseră studiile, cînd fură atinșĭ de teribilul flagel.

Nimica nu poate da o ideĭe despre recunoștința nesfîrșită a luĭ Benito, cînd înțelese devotamentul ce avusesem față cu dînșiĭ.

Era un suflet drept și leal, foarte distins, expansiv și făcîndu-se drag tuturor celor ce-l cunoșteaŭ.

Inainte de a murĭ, Christoval îșĭ căpătă cunoștința.

Benito, care-l ĭubĭa cu pasiune, îĭ povesti sforțările extra-ordinare ce-mĭ dădusem pentru a-l zmulge de la moarte.

— Cine te-a făcut așa de bună?... mă întrebă cu un fel de prevedere pe care o aŭ cîte odată ceĭ ce sînt aproape să moară.

Inima mea era plină, mă găseam în fața unor suflete de îngerĭ și două caractere de gentilomĭ, lealĭ și cavalerĭ, și fără ezitare le povestiĭ peripețiile și desperarea mea.

Christoval se ridică pe perne.

— Bunătatea ta să-țĭ aducă norocire, amice, îmĭ zise.

Eŭ am să mor, dar înainte de a mă duce, voiŭ să-țĭ răsplătesc o parte din ceea ce aĭ făcut pentru mine.

Țĭ-aŭ furat numele, averea și starea civilă...

Averea nu țĭ-o pot da, căcĭ sînt maĭ sărac de cît tine; pentru personalitatea ta însă, e alt-ceva.

Fără să te expuĭ la primejdiĭ marĭ, nu poțĭ să țĭ ieĭ numele, nicĭ să cauțĭ un altul de fantezie.

Așa dar, eŭ, căruĭa tu ĭ-aĭ ușurat ultimele momente, îțĭ daŭ numele pe care îl port.

Intreabă pe Benito, e unul din numele cele maĭ glorioase din Mexic.

A fost ilustrat de nenumărate generațiunĭ de bravĭ, nobilĭ și lealĭ.

(Va urma)

Cantacuzino dictează

Și mulți s'aŭ dus la D. Sturdza și s'aŭ plîns, dar nu aŭ putut face nimic, căcĭ și D. Sturdza le-a răspuns:

— Aveți dreptate, dar trebuĭe să avem cu toțiĭ răbdare. Aceasta e situația și dacă ne vom enerva, se încurcă lucrurile cu totul.

*

Ast-fel, ceĭ maĭ mulțĭ, convinșĭ de D. Stolojan că D. Cantacuzino e capul tuturor răutăților, țipă cît pot în contra ministruluĭ de finanțe.

Ba D. Stolojan maĭ are și grija de a le adăoga:

— Și acuma încă nu e nimic, dar să vedețĭ ce are să fie după ce voĭ părăsi eŭ ministerul de interne și îl va lua D. Cantacuzino!

Balamucul viitor

Avem să azistăm, la deschiderea Camerilor, la un balamuc cum n'a maĭ fost nicĭ o-dată.

Are să fie o luptă teribilă pe locurile de deputațĭ și senatorĭ rămase vacante, D. Stolojan, care știe că D. Cantacuzino își are desemnațĭ amicĭĭ credincioșĭ de la centru, pentru toate acele locurĭ, a sugerat deja unor localnicĭ maĭ ambițioșĭ, ideia de a candida, și le-a declarat că D-sa, ca ministru de interne, îĭ va sprijini.

— Ce are să fie pe aceștia, cînd D. Cantacuzino le va trimite candidațĭ de la centru!

Are să fie frumos.

Rep.

EDIȚIA III

Franța și Armeniĭ

PARIS, 22 Octombrie.— *Camera deputaților.* D. Cochin al dreptei, dezvoltă o interpelare asupra evenimentelor din Armenia și face un istoric lung al atrocităților comise în Europa. D. Hubbard, radical, combate orĭ-ce intervențiune în afacerile Turcieĭ.

Discursul luĭ Hanotaux

D. Hanotaux face un istoric al cestiuneĭ și zice că puterile nu aŭ rămas nepăsătoare, și că Francia a ținut un ast-fel de limbagiŭ, în cît a fost eu neputință de a nu se înțelege însemnătatea sa.

Pericolul situațiuneĭ a fost depărtat prin fericita inițiativă a Austro-Ungarieĭ. Puterile par convinse că prima necesitate constă într'o înțelegere solidă și leală. Puterile se ocupă actualmente, să înlăture saŭ să aplaneze toate causele de diviziune. Rezultatele obținute, se datorează acțiuneĭ comune a ambasadorilor la Constantinopol și a unanimitățeĭ lor. Dacă acțiunea puterilor ar trebuĭ să facă să se simță la Constantinopol, pentru a obține de la sultan reforme, condițiunile aceșteĭ acțiunĭ nu ar trebuĭ să atingă integritatea imperiuluĭ otoman și situațiunile cîștigate prin tratate.

Nu este vorba de un amestec direct, nicĭ de un condominium, care ar fi expedientul cel maĭ precar și maĭ primejdios; dar diplomația europeană este hotărîtă să panseze rănile și să împedice reproducerea ultimelor nenorocirĭ.

Rusia și Franța

In timpul ședereĭ țaruluĭ la Paris, s'aŭ făcut schimbărĭ de vederĭ între Franța și Rusia, în privința cestiuneĭ Orientuluĭ. Intre aceste două puterĭ s'a degajat o comunitate de apreciărĭ, menajînd toate interesele. Soluțiunile discutate vor răspunde vederilor tutulor cabinetelor și trebuințelor situațiuneĭ în Orient.

Europa unită, va ști să facă pe sultan să o înțeleagă și îĭ va indica mijloacele pentru a aduce peste tot o oare-care ordine, fără care statele nu pot să existe. Europa va ști să-ĭ demonstreze că numaĭ o politică leală și demnă poate să corespunză salutuluĭ sultanuluĭ și poporuluĭ săŭ.

Franța în Orient

Franța, credincioasă tradițiunilor sale, dorește îmbunătățirea soarteĭ popoarelor în Orient, dar ea nu uită legăturile ce o unesc de mult timp cu imperiul otoman și motivele ce o fac să doriască menținerea integrităței sale; dar înștiințată de trecut, respinge orĭ-ce spirit de aventură.

Or-cît de marĭ sînt problemele de resolvit, soluțiunea lor nu este cu neputință, dacă toțĭ ar lucra la ele cum facem noĭ, într'un spirit de concordie și de dreptate (aplause unanime).

D. Jaurès replică și blamează guvernul că lasă Rusieĭ direcția politică în Orient. Depune o ordine de zi care se respinge cu 451 voturĭ contra 54.

D. Develle propune o ordine de zi, aprobînd declarațiunile guvernuluĭ, care este adoptată cu 402 voturĭ contra 90.

Serbia și Romînia

BELGRAD, 22 Octombrie. — Regele a exprimat marea sa mulțumire, pentru recepțiunea simpatică ce i s'a făcut de regele Romînieĭ și de poporul romîn.

Camera franceză

PARIS, 22 Octombrie.—*Senat.* D. Leprovost dezvoltă o interpelare în privința Madagascaruluĭ și protestează în contra întindereĭ coloniale.

D. Lebon dă explicațiunĭ și anunță că va depune un proiect de împrumut destinat la conversiunea datoriilor Madagascaruluĭ. Exprimă speranța că revolta va fi înăbușită în curînd.

După cererea D-luĭ Lebon, Senatul adoptă ordinea de zi.

MADRID, 22 Octombrie. — La Gerone s'a descoperit un complot revoluționar. In satul Ripoli s'aŭ făcut 10 arestărĭ. S'aŭ găsit documente compromițătoare.

Țarul și Carnot

PARIS, 22 Octombrie. — D. de Mohrenheim a depus pe mormîntul luĭ Carnot o coroană oferită de țar. D. Méline a rugat pe D. de Mohrenheim să mulțumiască țaruluĭ pentru omagiul ce a făcut luĭ Carnot, care a fost cel d'întîĭ autor al ununeĭ fecunde franco-rusă, și să-ĭ spună cît răsunet aŭ în inima Franțeĭ aceste demonstrațiunĭ așa de delicate.

D-na Carnot a adresat D-luĭ de Mohrenheim cîte-va cuvinte de mulțumire.

Inchiderea expozițieĭ milenare

BUDA-PESTA, 22 Octombrie. — Expoziția mileniuluĭ s'a închis la amiazĭ de către ministrul de comerț, în prezența ministeruluĭ unguresc și a miniștrilor comunĭ de războiŭ și de finanțe.

Ministrul a mulțumit în mod călduros tuturor acelora carĭ aŭ colaborat la expoziția, ale căreĭ resultate le-a scos la iveală.

Revista cărților

Cartea Săteanuluĭ. In editura librărieĭ Milosescu, din Tg.-Jiŭ, a apărut o publicațiune periodică, intitulată *Cartea Săteanuluĭ* și pusă sub direcțiunea D-luĭ Em. Pârâeanu. Pînă acum aŭ apărut treĭ broșurĭ: *Pe serile tribunaluluĭ; Smaranda* și o colecție de anecdote populare (Sfîntul Neculae; Socoteala ovreiască; Săraca pățita; Cuminția sîrbuluĭ; Marușca). Toate aceste subiecte sînt luate din viața și obiceĭurile poporuluĭ romîn și scrise în limba luĭ. Meritul atît al editoruluĭ, cît și al directoruluĭ sînt indiscutabile. Cea ce este încă de remarcat, e că la Tg.-Jiŭ, s'a alcătuit un centru cultural care ar trebui să atragă atențiunea lumeĭ literare și artistice.

Ultime Informațiunĭ

INTERIOARE

Situația la Galațĭ

Guvernul a tranșat așa de bine afacerea de la Galațĭ, în cît în loc de o dizidență cum era maĭ înainte, acum partidul s'a împărțit în treĭ grupurĭ.

Fostul primar Malaxa, publică azĭ în ziarul săŭ, *Liberalul Gălățean*, un manifest către cetățeniĭ Galațuluĭ.

In acest manifest, primarul revocat, după ce laudă administrația sa, răspunde la acuzațiile ce i s'aŭ adus, spunînd că toate acele învinuirĭ sînt nefondate.

*

Partea finală a manifestuluĭ malaxist, este maĭ interesantă și de aceea o reproducem și noĭ.

Din ea, se poate vedea în ce mod se tratează membriĭ mareluĭ partid între dînșiĭ.

Iată acea parte:

„N'am putut însă lăsa ca autoritățĭ constituite și ținute a apăra averea și onoarea cetățenilor, să se îndeletnicească cu colportarea unor asemenea murdărĭĭ, (acuzațiĭ la adresa luĭ Malaxa. N. R.), și de aceea am cerut, așa de stăruitor, darea mea în judecată și publicarea tuturor actelor, între carĭ, în primul loc, raportul D-luĭ procuror general Bastachi, căcĭ dacă s'ar fi publicat acel raport, s'ar fi văzut că o întreagă anchetă ilegală și pasionată a fost făcută contra mea, dar îndreptată contra altuia, pentru a servi la scopurĭ inavuabile; s'ar fi văzut exemplele de călcarea legilor și înverșunarea venind tocmaĭ de la aceĭ carĭ sînt chemațĭ să veghieze cu calm și înțelepcĭune la stricta aplicare a legilor".

Vorbind de amiciĭ săĭ de erĭ, Malaxa zice adresîndu-se cetățenilor:

„In calitate de conducător al partiduluĭ național-liberal din localitate, am căutat să creez o pleiadă de luptătorĭ tinerĭ carĭ, maĭ tîrziŭ, să fie în stare a conduce înșișĭ, maĭ departe, lupta politică.

„M'am înșelat'emar în aspirațiunile mele! Parte dintr'înșiĭ, caractere josnice, neținînd socoteală de cît de licomia ce îĭ stăpînea, aŭ voit cu orĭ-ce preț să tragă beneficiĭ din situațiunea la care îĭ am ridicat, uĭtînd că nu acesta este rolul cinstit al omuluĭ politic".

. . . .

„Inamiciĭ meĭ aŭ maĭ găsit și *un ministru puțin ager, ba chiar neconștiincios*, care neținînd socoteală de această demisiune, află de cuviință să mă revoace!

„Și numaĭ ast-fel s'a văzut, cetățenĭ, înfrîntă hotărîrea voastră.

„Față cu ingratitudinea acestor domnĭ precum și față cu *actul necugetat* și *nedrept* al D-luĭ ministru de interne, eŭ, a căruĭ conștiință și fapte sînt nepătate, fiŭ al acestuĭ oraș, vă aleg pe voĭ judecătoriĭ meĭ".

*

Dar maĭ sînt și alte nemulțumirĭ. D. Leonida Aslan, deputat, va părăsi partidul liberal și se va înscri în partidul conservator. D-sa va ataca în Cameră guvernul asupra afacerilor de la Galațĭ.

Se spune chiar că D. L. Aslan va figura pe lista partiduluĭ conservator la alegerile comunale.

*

La alegerile comunale vor fi în față patru liste: una a guvernuluĭ, alta a conservatorilor, a treia a liberalilor dizidențĭ și a patra a colectiviștilor în frunte cu C. P. Malaxa.

D.

Astă-zi, la orele 2 p. m., miniștriĭ s'aŭ întrunit în consiliŭ la ministrul de interne, sub președenția D-luĭ Sturdza.

Chestiunea de căpetenie a fost luarea unor rezoluțiunĭ în privința îmbunătățireĭ situațieĭ.

S'a maĭ discutat în privința remanieriĭ ministeriale și a uneĭ întrunirĭ cu membriĭ parlamentuluĭ.

Erĭ după amiazĭ, s'a simțit în T.-Ocna și orașul Bacăŭ, un cutremur de pămînt destul de puternic, care a ținut vre-o 6 secunde.

Zguduiturile aŭ cauzat crăpăturĭ pe la unele edificiĭ din aceste orașe.

Prințul Ferdinand și prințesa Maria, carĭ aŭ plecat astă-zĭ după amiazĭ de la Sinaia la Sigmaringen, se vor întoarce în țară peste o lună de zile.

Consiliul comunal al Capitaleĭ, care s'a întrunit în ședință erĭ seară și aseară, s'a ocupat în deosebĭ de starea sanitară a mahalalelor orașuluĭ, care, din cauza schimbăreĭ vremeĭ, e cît se poate de rea.

Zilele acestea consilierĭĭ se vor ocupa și cu chestiunea pavăreĭ și a înfrumusețărilor maĭ multor părțĭ ale orașuluĭ.

Azĭ dimineață, D. Paul Stătescu, prefectul polițieĭ Capitaleĭ, a avut o lungă convorbire cu D. Stolojan, la ministerul de interne, în privința întruniriĭ de Duminecă a conservatorilor și a măsurilor polițienești ce trebuĭesc luate.

De două zile arde în județul Bacăŭ o mare pădure numită Gura Slăniculuĭ. Focul, cu toate ajutoarele date la timp și măsurile luate, se întinde cu repeziciune spre un sat de la marginea pădureĭ, sat care e amenințat a fi cuprins de flacărĭ.

S'aŭ trimis și soldațĭ din T.-Ocna pentru a ajuta la stingerea incendiuluĭ împreună cu locuitoriĭ din cîte-va sate învecinate.

D. Cantacuzino, ministrul de finanțe, și-a anunțat sosirea în țară pentru Vinerĭ, 25, saŭ Sîmbătă, 26 Octombrie.

Profesoriĭ macedonenĭ

Se știe că D. Poni a cerut din partea profesorilor din Macedonia, pentru ca să fie plătițĭ, o declarație prin care să se oblige că de la începutul acestuĭ an școlar aŭ să se conducă după avizul ministerial. Eĭ bine, o atare declarație a fost înaintată încă din Iunie și D. ministru î-a amînat într'una, voind prin aceasta ca să zădărnicească serioasa mișcare națională începută cu înființarea Eforiilor.

Aflăm că profesoriĭ-delegațĭ, carĭ se află în Capitală, aŭ de gînd să ceară ministruluĭ Poni înapoierea sus-numiteĭ declarațiĭ și să-l dea în judecată pentru neplata pe un an și maĭ bine, precum și pentru păcăleala ce le-a tras-o fără nicĭ un scrupul.

*

Toțĭ profesoriĭ sus-numițĭ aŭ fost plătițĭ din partea guvernuluĭ conservator, deșĭ funcționaŭ în școlile administrate de Eforia centrală, și guvernul actual nu-ĭ anunțase cîtuș de puțin ca să părăsească școalele Eforieĭ și să meargă la Mărgărit. Uniĭ dintr'înșiĭ sînt numițĭ chiar prin ordin ministerial.

Maĭ mulțĭ advocațĭ însemnațĭ și-aŭ oferit serviciile lor gratuit.

*

Sub guvernul trecut s'a votat pentru Eforia din Monastir suma de 65 miĭ leĭ, pe care actualul guvern, n'a voit s'o trimită la destinație, ceea-ce este o ilegalitate.

Prețul grîuluĭ în porturile noastre a variat zilele astea între 8 și 9,60 leĭ hectolitrul.

Erĭ s'a vîndut cel de 56 și jumătate libre maximum cu 9.60 hectolitrul, iar grîul de 58 și jum. libre s'a vîndut cu 8.50.

Pentru diseară, maĭ mulțĭ fruntașĭ liberalĭ-colectiviștĭ, precum și miniștriĭ sînt invitațĭ la cină de către D. Stoicescu.

Astă noapte, inspectorul polițienesc Antonescu a găsit la „Alcazar" pe un preot din Telega anume C. Scărlătescu, într'o complectă stare de ebrietate, chefuind cu maĭ multe femeĭ la masă și provocînd scandal.

Inspectorul l-a luat frumușel pe popă de lîngă dulcineile cu carĭ petrecea și l-a dus la poliție ca să se... trezească.

In privința căsătorieĭ regeluĭ Alexandru al Serbieĭ cu o d-ră aparținînd uneĭ înalte familiĭ romînești și pentru care D. Alex. Catargiu stăruie din răsputerĭ, aflăm din izvor absolut sigur că regina Natalia și regele Milan se opun cu energie, de oare-ce față cu situația sdruncinată a familieĭ Obrenovicĭ în Serbia, părințiĭ regeluĭ cred că numaĭ o căsătorie cu o mare ducesă din Austria ar putea conveni.

*

Schimbarea programuluĭ de plecare al regeluĭ Serbieĭ, se datorește influențeĭ prea marĭ pe care D. Catargiu și familia regeluĭ Alexandru a avut-o asupra sa în această privință.

Ast-fel, regele Alexandru, care trebuia să se ducă la Viena și acĭ să aștepte pe mama sa și să aranjeze căsătoria, s'a întors direct în Serbia, rămînînd a veni în țară din noŭ peste cît-va timp.

In tot cazul, regele Serbieĭ se va căsători în iarna aceasta.

D-niĭ căpitanĭ în rezervă D. Danu, N. Verghij și I. Rîmniceanu ne roagă să comunicăm că D. Gr. Mano n'a fost autorizat a vorbi în întrunirea de la Dacia, ținută Dumineca trecută, în numele tuturor pensionarilor militarĭ.

Căpătuelĭ colectiviste

Agregațiĭ.—Secretariĭ de stat.—Sinecurĭ.— Treĭ-zecĭ și opt.

Guvernul săpăcit de prea multele candidaturĭ pentru slujbele marĭ, și pentru a da locmale și tinerilor din partid, a hotărît să înființeze două categoriĭ de funcțiĭ gras plătite.

Agregațiĭ

Eĭ va înființa vre o treĭ-zecĭ de locurĭ de agregațĭ la facultățile din Bucureștĭ și Iașĭ.

Aceste locurĭ se vor creia pentru tinerĭĭ din partid, carĭ vor ori ce preț să lasă la iveală și să fie profesorĭ de Universitate.

Secretarĭ de Stat

Pentru tinerĭĭ însă carĭ țin să însemneze ceva în politică, de oare-ce nu li se poate da locurĭ în minister, și mulțĭ dintre eĭ ar începe să facă opoziție guvernuluĭ dacă nu ar fi satisfăcută vanitatea lor, Oculta a decis să înființeze cîte un post de secretar de stat pe lîngă fie-ce minister.

Sinecurĭ

Se știe ce sînt aceste posturĭ, un fel de secretarĭ generalĭ, carĭ în loc să se ocupe cu partea administrativă din minister, se ocupă cu partea politică. Secretariĭ de stat represintă pe miniștrĭ în fața Parlamentuluĭ, țin discursurĭ, răspund în afacerile ministeruluĭ de care, țin etc. Care vrea să zică jumătățĭ de ministru.

Treĭ-zecĭ și opt

Prin urmare, vom avea opt secretarĭ de stat și treĭ-zecĭ de agregațĭ. Ce lecma pentru tineret!

Nicĭ nu se putea ca partidul liberal să nu creieze la slujbe pentru partizaniĭ săĭ. Fără slujbe noĭ, partidul ar fi în pericol.

R.

DE PESTE MUNȚĬ

Mîne se va judeca la Cluj procesul intentat ziaruluĭ *„Foaia poporuluĭ"* pentru publica-

Rubrica „Informațiunĭ" urmează în pag. IV-a.

reĭ poeziei *In Ardeal*, de V. Bengescu, învăţător în Romînia.

Acesta este al nouălea proces ce se intentează sus-numitului ziar.

JUDICIARE

Mîine va veni înaintea tribunalului corecţional, secţia I, de Ilfov, afacerea furtuluĭ de la finanţe.

Petrescu va fi apărat de D. Mihail Cornea.

EXTERNE

Ministrul rusesc de războiŭ a ordonat maĭ multe mobilizărĭ de trupe din Vest şi Sud. Garnizoanele militare din Varşovia, Vilna, Kiev şi Odesa aŭ fost întărite cu puterĭ numeroase. In cercurile militare din Petersburg, domneşte părerea că pe anul viitor se pregătesc serioase evenimente războĭnice.

Ziarul *Grajdanin*, organul prinţuluĭ Metcernisky, a fost din noŭ confiscat de către poliţia rusească, din cauză că a combătut alianţa franco-rusă.

Acest ziar archi-retrograd trecea altă dată drept oficios rus, căcĭ reprezinta ideile retrograde ale ţaruluĭ Alexandru al III-lea.

Prinţul Metcernisky, combătînd alianţa franco-rusă, a făcut-o în virtutea principiilor autocrate, carĭ ar fi periclitate prin apropierea Rusieĭ de Republica Franceză,

Din Kopenhaga se scrie că guvernul Danemarceĭ va cere marilor puterĭ declararea neutralităţeĭ Danemarceĭ, de oare-ce într'un eventual războiŭ dintre dubla şi tripla alianţă, Danemarca ar fi zdrobită de trupele combatante.

ECOURI

Tabloul „Creştinarea englezilor de către Sf. Bonifaciu", despre care am vorbit erĭ, nu este proprietatea D-luĭ căpitan Gorgăneanu, ci a uneĭ Doamne.

La Sala de Depeşĭ a *Adevĕruluĭ* a sosit ultimul roman al luĭ *François Coppée, Le Coupable.*

Fernand Calmettes, Le Vice; Leĭ 3.50.

Edmond Deschaumes, La banqueroute de l'amour; Leĭ 3.50.

Gustave Nercy, La future débacle; Leĭ 3.50.

M. Reepmaker, N'importe! leĭ 3.50.

Pierre Kropotkine, La conquête du Pain; Leĭ 3.50.

Jean Grave, La Grande famille; leĭ 3.50.

" " La Société future " "

Paul de Régla, Les mystères de Constantinople; Leĭ 3.50.

Philip Davis, La fin du monde des Esprits. Leĭ 3.50.

Yves Guyot, L'Economie de l'effort Leĭ 4.

Max Nordau, Le Mal du Siècle Leĭ 3.50.

B. Gendre, Etudes Sociales, Philosophiques et Morales; *în loc de leĭ 3.50, leĭ 2.*

Arthur Raffalovich, Le Marché financier en 1895—1896; Leĭ 7.50.

E. de Frisange, M. Léon Say et la Sociologie; Leĭ 2.

La vie pour rire, colecţia complectă în 6 volume; Leĭ 3.60.

Domnişoara Zoe Agapiadi face cunoscut că dispune de cîte-va ore libere pe săptămînă şi că poate primi eleve, carĭ doresc a lua lecţiunĭ de piano, la domiciliul săŭ No. 4, strada Popa-Rusu.

DOSARUL ZILEI

Erĭ, un frînar, C. Petrescu, pe cînd voia să lege nişte vagoane, în gara Mogoşoaia, a fost călcat de tren, retezîndu-ĭ un picior.

El a fost transportat imediat la spitalul Filantropia.

*

Un tîlhar anume G. Nicolaŭ, care nu de mult a spart o casă din strada Călăraşilor No. 164, furînd maĭ multe bijuteriĭ şi obiecte, a fost prins erĭ în Buzăŭ şi adus în Capitală.

O parte din lucrurile furate aŭ fost găsite la el.

ULTIME TELEGRAME

ROMA, 22 Octombrie.—Azĭ s'a făcut înmormîntarea cardinaluluĭ de Hohenlohe. Inmormîntarea a fost foarte impunătoare. Eraŭ de faţă 12 cardinalĭ, printre carĭ cardinalul Rampolla, corpul diplomatic, membri familieĭ şi numeroşĭ membri aĭ colonieĭ germane.

ROMA, 22 Octombrie.—*Agenţia Stefani*, dezminte în mod formal, ştirea ziaruluĭ „Tribuna" în privinţa uneĭ pretinse încăierărĭ lîngă Adi-cale. In tot cursul luneĭ Octombrie, nu s'a întîmplat nicĭ cea maĭ mică încăierare. Situaţia este liniştită.

LONDRA, 22 Octombrie. — Se anunţă din Peking, *Agenţieĭ Reuter*, că împăratul a fost sfătuit să destituiască pe Li Hung-Tchang din toate funcţiunile sale, dar împăratul a decis să-l pedepsească, suprimîndu-ĭ leafa pe un an.

MADRID, 22 Octombrie. — Regina-regentă a semnat decretul de împrumut intern de 400,000,000 pesetas cu garanţia venituluĭ vămilor.

BIBLIOGRAFIE

In curînd va apare o broşură intitulată *„Justiţia militară"*, datorită peneĭ simpaticuluĭ avocat militar D. Teodorescu.

Această broşură va conţine pe lîngă o critică generală a justiţieĭ militare şi reformele ce trebuiesc introduse în codul penal militar.

*

A apărut *Lumea Ilustrată* No. 16, coprinzînd între altele „Porţile de fier", de Delavrancea, schiţă: Versurĭ de Gh. Moldova şi interesante ilustraţiunĭ.

*

A apărut: *Adevĕrul asupra ucidereĭ luĭ Barbu Catargiu*, de I. G. Valentineanu.

*

A apărut: *Studiŭ de legislaţie administrativă*, de D. Chebapce.

*

A eşit de sub tipar, în editura librărieĭ *Socec & Comp.*, **Sciinţa Dreptuluĭ** saŭ **Naşterea şi desvoltarea istorică a Statuluĭ romîn şi a institutelor sale de drept** de *Lupu Dichter*, primul-redactor al ziaruluĭ *Constituţionalul*. De vînzare la toate librăriile din ţară. **Preţul 8 leĭ.**

SPECTACOLE

TEATRUL NAŢIONAL. — Jouĭ, 24 Octombrie 1896, se va reprezinta: **Macbeth,** tragedie în 5 acte de W. Shakespeare, tradusă de D. Bengescu-Dabija. Muzica de D. Dimitrescu, şeful orchestreĭ.

GRAND ETABLISSEMENT HUGO. — Mercurĭ, 23 Octombrie, 1896, primul debut al celebruluĭ cuartet **Vesuviano,** orchestra din străinătate sub conducerea renumituluĭ şef de orchestră **D. Ed. Wih. Strauss.**

Mîine, Jouĭ, 24 Octombrie, prima reprezintaţie **High-Life.** Program noŭ, artiştĭ de primul rang.

— In fie-care seară, teatru de varietăţĭ. Zilnic program noŭ cu artiştĭ de primul rang.

Proprietar, CONST MILLE — Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naţionale — Tipărit cu cerneală E. T Gleitsmann, Dresda